

Nachtegalenexcursie van vrijdagavond 8 mei 2015.

Op vrijdagavond 7 mei stonden we met zijn tien klaar om de Nachtegalen te horen. Er waren twee begeleiders, Dick en Jeroen, en acht kinderen: Gijs, Gert-Jan, Vincent, Bobby, Dunja, Wouter, Jip en ikzelf, Matty. Al vanaf het begin was het een gezellige bedoening met zijn allen. Omdat de excursie 's avonds was, gingen we dit keer rond een uur of zeven weg van achter station Castricum en kwamen we tussen negen en half tien weer terug.

We reden in de richting van Kijk Uit en gingen daar voorbij, verder de bossen in, meer richting de duinen. Op de fiets probeerden we al de vogelgeluiden te herkennen van de vogels die zongen. Voor Dick en Jeroen was dit geen probleem, maar voor de wat minder getrainde jongeren onder ons was dit toch lastig, zeker als er drie verschillende vogels door elkaar heen begonnen te zingen! Na een tijdje fietsen stonden we even stil op een plek waar toch een best aantal vogels zongen. Nadat we de Vink, Merel, Zwartkop, Roodborst en Fitis hadden herkend aan hun geluid, hoorden we onze eerste Nachtegaal! Dit was voor een aantal van ons een vogel die ze nog nooit hadden gehoord (of nooit hadden herkend). Helaas zitten Nachtegalen vaak verborgen in het struikgewas dus deze hebben we niet gezien. Wel stonden we op ongeveer twee meter afstand te luisteren, en hij (of zij?) ging gewoon door!

Foto Cees Baart

Toen ze eenmaal op begonnen te warmen, hoorden we steeds meer vogels. Ineens werd het een waar concert van allemaal verschillende vogels en werd het voor ons toch vrij lastig om ze te herkennen. Er vlogen een paar Nijlganzen over onze hoofden heen (en ook een groot aantal vliegtuigen).

Toen we weer op de fiets stapten en langs de Kruisberg reden, hoorden we een Grote Bonte Specht. Ondertussen hadden we ook al Heggenmussen, een Tijftjaf, een Winterkoning en Mezen gehoord. We reden over de Kruisberg heen en zagen zelfs Schotse Hooglanders. Dit waren geen vogels, maar ze zijn toch leuk om te zien. In het stuk bos waar we toen waren, zat bovenop een tak van een boom een Boompieper en een stuk verderop zagen (en hoorden) we ook een Groenling. Hij bleef rustig zitten tot we hem allemaal bestudeerd hadden. Maar wat daarna kwam, was voor mij in ieder geval een nieuwe soort: een Sprinkhaanzanger.

We reden weer verder (in de richting van De Vinkenbaan – daar waar ze vogels vangen, ringen en weer loslaten). Toen we even stilstonden, keken we naar een boom. Het leek of er een roofvogel op zat, maar uiteindelijk bleek het een Koekoek te zijn! Hij vloog naar een andere boom waar hij weer ging zitten en toen begon hij te roepen. Bij een plas een stukje verderop verwachtten we veel te zien, maar behalve een paar Knobbelzwanen, Wilde Eenden en Meerkoeten, was er amper wat te zien. Een meter of vijftig verderop zat een enorme groep met Aalscholvers. Sommige paartjes zaten op nesten, anderen hadden zelfs al jongen die we hoorden! De ouders vlogen af en aan met vis in hun snavels om hun broedende partners of jongen te voeren. De bomen waarop ze zaten, waren helemaal afgestorven. Ze zagen wit van de poep en zakten steeds een beetje schever. We hoorden van Dick dat er in dat kleine stukje wel 400 paartjes zaten! Dat betekent minimaal 800 Aalscholvers op een vrij klein oppervlak!

Het was toen bijna weer tijd om terug te fietsen naar het station. We zagen nog snel een Buizerd, een Havik, wat Zwaluwen, we zagen natuurlijk veel Meeuwen overvliegen, zelfs een Blauwe Reiger en we hoorden nog een Zanglijster.

Al met al was het weer een geslaagde excursie.

Door Matty Meijer.